צ מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי: צח מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי: צט מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי: ק מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי: קא מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ: קב מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי: קג מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי: קד מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר:

שימוש תהלים

לחשישת יד ימנית

מה אהבתי (קיט-מ, צז): [שימוש תהלים לפרק קיט-מ] לחשישת יד ימין לחוש עליו ז' זמנין בג' ימים.

זוהר תהלים

אֵיךְ יָכוֹל לִהְיוֹת כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי אֶלָּא מִכָּאן לָמַדְנוּ שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּתְיַגֵּעַ בַּתּוֹרָה לְהַשְׁלִים הַדִּין עַל אֲמִתָּתוֹ הֲרֵי זֶה כְּאִלּוּ קִיֵּם כָּל הַתּוֹרָה

מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ וגו' (קיט, צז): [זוהר ח"ב (דף כז.) זוהר תורה] מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי. רבי יהודה פתח ואמר מה אהבתי תורתך וגו', וכתוב חצות לילה אקום להודות לך וגו', בוא וראה הלא דוד היה מלך ישראל והיה צריך לשפוט העם ולהנהיג לישראל כרועה עדרו ינהל שלא יסורו מן דרך האמת, והרי בלילה כתוב חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך, והוא היה עוסק בתורה ובתשבחות של הקב"ה עד שהאיר הבקר, והוא היה מעורר השחר כמו שכתוב עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר, וכאשר בא היום אמר מקרא זה מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי, **איך יכול להיות כל היום היא שיחתי, אלא מכאן למדנו שכל מי שמתיגע בתורה להשלים הדין על אמתתו, הרי זה כאילו קיים כל התורה**, לפיכך כל היום היא שיחתי, בוא וראה ביום התיגע בתורה להשלים משפטי אמת, ובלילה היה עוסק בשירות ותשבחות עד שהאיר היום, מה הטעם שכל היום עסק בהשלמת משפטים, בשביל להכליל השמאל בהימין[קנב] ובלילה בשביל להכליל מדרגת הלילה במדת היום.

זיו הזוהר

קנב. משפט של דין היינו בחינת שמאל, והיום הוא בחי' ימין, ולילה היינו בחינת דין, שירה וזמרה בשמחה היינו בחי' חסד ורחמים, וע"י התכללות הזאת נעשה המתקת הדין: